

בית משפט השלום בחיפה

ת"א 49918-09-20 תושיה נ' מדינת ישראל

תיק חיצוני:

בפני כבוד השופטת ג'אדה בסול

יוסף תושיה

תובע

נגד

מדינת ישראל

נתבעת

פסק דין

- 1 עניינה של התביעה דן הוא בטענת התובע נגד הנתבעת, מדינת ישראל, המשרד לביטחון
- 2 פנים (להלן: המשרד), בדבר הפרת זכויותיו בכך שפרטיותו נפגעה, ואת תביעתו הוא
- 3 מבסס על הוראות חוק הגנת הפרטיות, תשמ"א-1981 (להלן: חוק הגנת הפרטיות),
- 4 רשלנות והיפר חובה חקוקה, כפי הוראות סעיפים 35 ו-63 פקודת הנזיקין (נוסח חדש),
- 5 (להלן: הפקני"ז).
- 6 .2 סעיף 2(7) לחוק הגנת הפרטיות קובע, בין היתר, כי פגיעה בפרטיות היא :
- 7 " (7)הפרה של חובת סודיות שנקבעה בדין לגבי עניניו הפרטיים של אדם"
- 8 .3 חובה זו נועדה לשמור על פרטיותו של אדם, ומכאן, שבענייננו, וכפי שהתובע עותר,
- 9 מדובר, וככל שהעובדות שבבסיס התביעה יוכחו, בעוולה של היפר חובה חקוקה, כמצויין
- 10 לעיל, או, למצער עסקינן במצב בו התרשל המשרד בביצוע תפקידו, כפי חובתו על פי דין,
- 11 ובשל כך, נגרם לתובע נזק.
- 12 .4 סיפור המעשה מתחיל בסכסוך שהתגלע בין התובע לבין מעסיקתו, חברת vip (להלן:
- 13 המעסיק), העוסקת בתחום האבטחה, כאשר יחסי העבודה בין הצדדים הסתיימו כחודש
- 14 ימים לאחר תחילת העסקתו של התובע.
- 15 .5 בין התובע לבין המעסיק התנהל הליך בבית הדין האזורי לעבודה בחיפה, בתביעה שהתובע
- 16 הגיש בטענה לביצוע עוולה של הוצאת לשון הרע נגדו, מכוח הוראות חוק איסור לשון
- 17 הרע, תשכ"ח-1965 (להלן: ההליך בבית הדין).
- 18 .6 מאחר ומדובר בעבודה באבטחה, התובע היה אמור להיות חמוש באקדח, ולצורך כך, היה
- 19 אמור לקבל רישיון לשאת נשק, על פי הוראות חוק כלי הירייה, תש"ט-1949.
- 20 .7 האגף לרישוי כלי ירייה, הוא חלק מהמשרד דן, הוא הנתבע בתיק דן, ולאור הטענות
- 21 שיפורטו בהמשך.

בית משפט השלום בחיפה

ת"א 49918-09-20 תושיה נ' מדינת ישראל

תיק חיצוני:

8. ההליך שהתנהל בבית הדין הוגש לאור טענתו של התובע כי מעסיקו שלח למשרד, האגף לרישוי כלי ירייה, מכתב מוטעה, בכוונת מכוון לפגוע בו ולהלבין את פניו, ושבעקבותיו נשלל רישיון הנשק של התובע, דבר שהיווה פגיעה בסיכויו לעבוד בתחום האבטחה.
9. עניינו של ההליך בבית הדין היה אותו מכתב ששלח המעסיק למשרד, הניסוח הפוגעני, בדיווח על התנהגותו החריגה של התובע, ובקשה לבצע בדיקה אודות רישיון הנשק שברשותו, תוך ציון העובדה הלא נכונה, כי התובע פוטר מידית מעבודתו אצל המעסיק, וכי נעשו עימו שיחות בעבר ביחס להתנהגותו.
10. קביעת בית הדין, אשר קיבל את תביעת התובע שם, התייחסה לנוסח של אותו מכתב של המעסיק המופנה אל המשרד בשל הביטויים הבוטים שנכללו בו, וקבע כי יש בניסוח זה משום הוצאת דיבתו רעה של התובע, אם כי, קבע בית הדין, כי המעסיק פעל על פי חובתו בדין, עת דיווח על התנהגות חריגה של התובע.
11. במהלך ניהול ההליך בבית הדין, ובמסגרת הראיות שהוגשו שם, הוגש תצהיר של מנהל המעסיק, מר צ'וקלו, שלאור האמור בו, ותשובתו של מר צ'וקלו במסגרת החקירה הנגדית, הוגשה תביעה זו, בטענה כי לאור דבריו בחקירה שם, הרי שמי מטעם המשרד הדליף פרטים חסויים הנוגעים לתובע, שלפיהם התובע נכשל בבדיקת אבחון פסיכולוגי שהוא עבר בשנת 2016, שהביאה לשלילת רישונו לשאת נשק.
12. בסעיף 19 לתצהיר מר צ'וקלו שהוגש במסגרת ההליך בבית הדין, צוינו הדברים הבאים: "לאחר הגשת כתב התביעה, הנתבעת 1 (המעסיק- ג.ב.) פנתה למשרד לביטחון פנים וביקשה לקבל העתק מכל המסמכים והחומר שעל פיו הוחלט לשלול את רישיון הנשק של התובע לרבות בדיקת אבחון פסיכולוגית שעבר התובע בעבר ולמיטב ידיעת הנתבעת 1, התובע נכשל באבחון זה". (הדגשה שלי- ג.ב.).
13. לא היה בתצהיר של מר צ'וקלו הסבר כיצד מידע חסוי זה הגיע אליו.
14. דרישת המעסיק לקבלת אותו מידע אישי אודות התובע, נדחתה ע"י המשרד, מפאת היות מידע זה, מידע אישי, חסוי, שלא ניתן לגלותו על פי דין.
15. מר צ'וקלו נחקר על תצהירו במסגרת ההליך בבית הדין, שם הוא נשאל כיצד אותו מידע אישי אודות התובע הגיע אליו, ותשובתו הייתה: "מהמשרד לביטחון פנים". (הדגשה שלי- ג.ב.).
16. לאור האמור בתצהיר של מר צ'וקלו בהליך בבית הדין, ותשובתו המצוטטת לעיל במסגרת חקירתו הנגדית שם, טוען התובע, כי המסקנה המתבקשת היא שהמשרד מסר לידי המעסיק מידע חסוי אודותיו, כאשר המעסיק איננו גורם המורשה לקבל מידע זה, לרבות מידע אודות בדיקת אבחון פסיכולוגית שנערכה לו.
17. מכאן הגשת התביעה שלפניי.

בית משפט השלום בחיפה

ת"א 49918-09-20 תושיה נ' מדינת ישראל

תיק חיצוני:

18. ואבהיר, לא ההתנהגות החריגה המיוחסת לתובע, ולא פניית המעסיק אל המשרד, ותוצאת ההליך בבית הדין, הם הנושא לדיון כאן, אלא שהדיון ממוקד בשאלה האם אכן נמסר למעסיק מידע חסוי אודות התובע, בדבר האבחון הפסיכולוגי שנערך לו, והוא כשל בו.
19. זאת המחלוקת, ובכך אתמקד, ללא צורך בדיון בטיעונים מטיעונים שונים שעלו במהלך הדיון, ושהם לא ממין העניין, ואינם רלוונטיים להכרעה במחלוקת הממוקדת כפי שתוארה לעיל.
20. יש להזכיר, כבר בתחילת הדרך, כי עסקינן ביחסי כוחות שאינם שווים כלל, והיכולת של התובע לברר ולקבל מידע כיצד התנהלו הדיונים בעניינו, ומה הוא המידע שמי מנציגי המשרד חשף לגביו, בפני נציג המעסיק, יכולות אלו מוגבלות הן, והתובע ניזון מהפרטים שנחשפו בדיון בהליך בבית הדין, וכפי שיפורט בהמשך.
21. על פי התובע, מדובר במצב בו הופרה חובת הסודיות על פי הוראות סעיף 2 לחוק הגנת הפרטיות, כי הפרה זו מזכה אותו בפיצוי הסטטוטורי, ללא הוכחת נזק עקב כך, וכי עסקינן בהפרה שהיא בגדר עוולה אזרחית, שהוראות הפקני"ז חלות עליה, ומכאן גם קיומה של עוולת הרשלנות, והיפר החובה החקוקה, כמצויין לעיל בפתח הדברים.
22. לפי התובע, חשיפת המידע האישי אודותיו גרם לו למבוכה רבה, תחושת השפלה ועוגמת נפש, כאשר מסירת מידע אישי אודותיו מהווה פגיעה קשה בזכותו לפרטיות, זכות המעוגנת בהוראות סעיף 7 של חוק יסוד: כבוד האדם וחירותו.
23. סכום התביעה הועמד על סך 100,000 ש"ח, הכוללים את הפיצוי הסטטוטורי וכן פיצוי על נזק לא ממוני בשל עוגמת הנפש שנגרמה לתובע בשל חשיפת אותו מידע.
24. המשרד, בכתב ההגנה הכחיש מכול וכול כי מאן דהוא מנציגיו חשף מידע אישי כלשהו אודות התובע לגורם לא מוסמך, או הפר את החובה המוטלת עליו לגבי סודיות מידע זה, ולראיה, הפנה המשרד לאותו מכתב שנשלח לפרקליט אשר ייצג את המעסיק בהליך שבבית הדין, ובו נדחתה בקשתו למסירת המידע אודות המבדקים הפסיכולוגיים שנערכו לתובע, בהיותם פרטים חסויים שאינם מועברים לגורמים שאינם מוסמכים לכך.
25. המשרד עוד טען בכתב ההגנה, כי הוא לא הפר איזו מבין החובות המוטלות עליו על פי הוראות חוק הגנת הפרטיות או הפקני"ז, וכי נציגיו פעלו כדיון, ובמסגרת מילוי תפקידם, כפי המצופה מהם, ועל כן, דין התביעה להידחות, בהעדר בסיס שבמציאות או בדיון לטענות התובע.
26. לפי המשרד, תביעת התובע מבוססת על אמירה סתמית של מר צ'וקולו, שנאמרה בהליך משפטי שלא נבדקה ולא הובררה במסגרת אותו הליך, ושאין מאחוריה ולא כלום.

בית משפט השלום בחיפה

ת"א 49918-09-20 תושיה נ' מדינת ישראל

תיק חיצוני:

27. המשרד פירט בהרחבה בכתב ההגנה את ההליכים שהתובע עבר לצורך קבלת הרישיון
לשאת נשק, שלילת הרישיון, הערר, ומתן הרישיון בשנית, שלילת הרישיון לאחר הגשת
התלונה ע"י המעסיק, וביטול אותה החלטה בשלב מאוחר יותר, אך שאלה זו איננה מן
השאלות שיש לדון בהן לצורך ההכרעה במחלוקת כאן, המצומצמת, כאמור, לשאלה האם
נחשף מידע חסוי אודות התובע ע"י מאן דהוא במשרד, לגורם לא מורשה, הוא המעסיק.
28. המשרד בכתב ההגנה טוען כי בהליך בבית הדין לא היה דיון בשאלה אם אכן גורם כלשהו
מהמשרד חשף פרטים חסויים אודות התובע, כי נציג המשרד שהוזמן למתן עדות בבית
הדין כלל לא נחקר על כך, וכי דווקא התובע היה זה אשר חשף את המידע אודות
האבחונים שהוא עבר, לצורך קבלת רישיון הנשק, וכל השתלשלות העניינים של ביטול
הרישיון, הערר, וקבלת הרישיון מחדש.
29. ויש להדגיש, שוב, כי במסגרת כתב ההגנה, על שלל סעיפיו, המשרד הכחיש את עצם
העברת המידע החסוי לגורם לא מוסמך כלשהוא, ובכתב ההגנה נכללו טענות
"סטנדרטיות" של העדר אחריות.
30. נקודה זו אני מציינת לאור העובדה שבשלב הסיכומים, התייחס ב"כ המשרד לטענות
ההגנה המנויות בחוק הגנת הפרטיות, כאשר ב"כ התובע התנגד לטיעון זה בהיותו הרחבת
חזית המחלוקת, משלא נכללו טענות אלו בכתב ההגנה.
31. עיון מדוקדק בכתב ההגנה מראה כי אכן הדין עם ב"כ התובע, כאשר המשרד טען לאורך
כל הדרך להעדר אחריות, ואף להגנה של הוראות חוק הנזיקים האזרחיים (אחריות
המדינה) תשי"ב-1952, ואין כל טיעון מפורט או מפורש להגנות הכלולות בחוק הגנת
הפרטיות.
32. אין די בהעלאת הטענה כי המשרד פעל על פי הסמכויות המוקנות לו בחוק, וללא רשלנות,
מבלי לפרט את ההגנה שהוא טוען לתחולתה בחוק הגנת הפרטיות.
33. חיזוק למסקנה זו ניתן למצוא בעובדה שהמשרד כפר בעצם העברת המידע בכל דרך שהיא,
כאשר ההגנות אליהן הפנה ב"כ המשרד, רלוונטיות למצב בו כן נחשף מידע חסוי, והטענה
היא כי הדבר בוצע בנסיבות המקנות הגנה למשרד, כפי אותן הוראות בחוק הגנת
הפרטיות.
34. גדר המחלוקת, אם כן, נקבע על פי האמור בכתבי הטענות בלבד, ואין מקום להרחבת חזית
ולהוספת טיעונים שזכרם לא בא בכתבי במסגרתם.
35. יצויין כבר עתה, כי בכתב ההגנה העלה המשרד טענת התיישנות, טענה אשר נזנחה, ובצדק,
בהמשך הדיון, ולא הייתה אליה כל התייחסות בסיכומים.
36. השאלה, אם כן, היא, האם הגיע מידע חסוי הרלוונטי לתובע, מגורמים כלשהם של
המשרד, לידיעת המעסיק, ואם התשובה לכך היא חיובית, האם התובע זכאי לפיצוי עקב

בית משפט השלום בחיפה

ת"א 49918-09-20 תושיה נ' מדינת ישראל

תיק חיצוני:

- 1 כך, והאם נגרם לו נזק, וככל שייקבע כי זכויות התובע אכן הופרו, מה הוא גובה הפיצוי
2 ההולם שיש לפסוק לו, והאם יש לפסוק את הפיצוי הסטטוטורי בנסיבות העניין, במלואו.
3 **הראיות והעדויות:**
- 4 37. הצדדים הגיעו להסכמה ושלפיה המסמכים אשר צורפו לכתבי הטענות, יהוו חלק מחומר
5 הראיות, ללא צורך בחקירת עורכיהם, והסכמה זו קיבלה תוקף של החלטה.
6 38. מטעם התובע, העיד התובע עצמו, ובעדותו הוא תיאר את סערת הרגשות אליה הוא נקלע,
7 במהלך הדיון בבית הדין, עם הפניית השאלות אליו בעניין האבחון הפסיכולוגי, ובמילים
8 של התובע (עמ' 4 לפרוטוקול), הוא ציין את הדברים הבאים:
9 " הרגשתי שהתקילו אותי, הייתי בסערת רגשות, לא ידעתי שדבר כזה יודלף
10 מהמשרד לביטחון פנים, לא ידעתי את זכויותי ולכן סיפרתי בהרחבה על מצבי,
11 אני לא יזמתי את העדות על האבחון הפסיכולוגי. נכון שנגרמה לי מבוכה, עוגמת
12 נפש, הרגשה לא נעימה שדברים שלי הודלפו לחב' vip, דברים מהמשרד לביטחון
13 פנים וגרם לי להרגשה לא נעימה, מבוכה".
- 14 39. התובע נשאל בחקירתו הנגדית כיצד הוא קובע כי המשרד הדליף את המידע אודות
15 האבחון הפסיכולוגי, והוא השיב כי הוא מסיק זאת מהעובדה שמר צ'וקולו, מנהל
16 המעסיק, ציין זאת בחקירתו בבית הדין, וכן העובדה שעורך הדין של המעסיק ידע על
17 אותו אבחון, גם לפי הדברים שהוא ציין במכתב שהוא שלח למשרד לצורך קבלת מסמכים
18 ופרטים אודות אותו אבחון.
- 19 40. חקירתו הנגדית של התובע, ברובה המכריע, נועדה לפגוע באמינותו, תוך הצגתו כעובד
20 בעייתי, תובע סדרתי, ומי שמתערב בעניינים שאינם שלו, ומסתכסך עם אחרים, ואף
21 מתבטא באופן גזעני, אך במקרה כאן, לא אופיו, ולא התנהגותו של התובע הם הנושא
22 שבמחלוקת, וככל שהוא היה עובד בעייתי, שתרום תרומה רבה להפסקת העסקתו, כפי
23 שהדברים באו לידי ביטוי בפסק הדין בהליך שבבית הדין, אין בכך כדי להעלות או להוריד
24 לענייננו, בשאלה האם מי מטעם המשרד חשף מידע אישי חסוי אודותיו לנציגי המעסיק.
25 41. זו השאלה שיש להכריע בה, ולא אופיו של התובע.
- 26 42. מהמסמכים שביקש המשרד להגיש, בחקירת התובע, לרבות מסמכים שהוגשו לבית הדין,
27 ותצהירו של התובע, אין כדי לבסס את הטענה כי התובע הוא זה אשר חשף את פרטי
28 המידע החסוי אודות הנימוק שהביא לשלילת רישונו לשאת נשק.
- 29 43. קיים הבדל תהומי בין חשיפת העובדה שרישיון החזקת הנשק נשלל, לבין חשיפת העובדה
30 כי התובע כשל באבחון הפסיכולוגי שנערך לו, ושזו היא הסיבה לשלילת רישונו.
31 **עדויות ההגנה:**

בית משפט השלום בחיפה

ת"א 49918-09-20 תושיה נ' מדינת ישראל

תיק חיצוני:

44. מטעם המשרד העידו מר צ'וקולו נציג המעסיק, ושני עובדים של המשרד אשר השתתפו בפגישה במשרד עם אותו מר צ'וקולו, שם על פי הנראה, הגיעה לידיעת מר צ'וקולו האינפורמציה בדבר שלילת רישיון הנשק של התובע, בשל אותו אבחון פסיכולוגי.
45. אותה פגישה לא אוזכרה, ולא הייתה אליה התייחסות בהליך בבית הדין, אך היא רלוונטית לענייננו כאן, כאשר תוכן והקשר השיחה חשוב לענייננו, בהיותה המקור לקבלת המידע ע"י צ'וקולו, כפי טענת התובע, וכפי שעלה מהחקירות, במיוחד חקירת מר צ'וקולו, וכפי שיובהר בהמשך.

עדות מר שמש:

46. מר שמש, מפקח רישוי ואכיפה במשרד לביטחון פנים, אשר העיד גם במסגרת ההליך בבית הדין, תיאר את השתלשלות העניינים בסוגיית התלונה נגד התובע וכך הוא מציין (עמ' 10 לפרוטוקול):

"כשאנחנו מקבלים בשעות לא שגרתיות של עבודה, סופ"ש או חגים, הודעה מבעלי רישיון על אירועים חריגים, ומבחינתי זה אירוע חריג, אנחנו בד"כ דורשים מכתב מהעל הרישיון על מהות המקרה, ולאחר מכן מזמנים את האדם שהתלונן אלינו, בעל החברה או ממלא מקום, בעל תפקיד, להמשך בירור."

47. מר שמש ציין כי באותה פגישת בירור, שהיא בגדר נוהל סטנדרטי לבדיקת תלונות, נכחו מנהל האזור ומנהל המחוז.

48. מר שמש דחה נחרצות את האפשרות שהוא מסר למר צ'וקולו פרטים חסויים כלשהם על התובע בין אם רפואיים ובין אם אישיים, והוא מציין (עמ' 10 לפרוטוקול):
"לא היה לי שום ידע על הנושא של הדברים הרפואיים שלו או עניינים אחרים, טיפלנו לגופו של עניין במקרה, לא מעבר לזה. גם אסור לנו, יש חיסיון של המשרד לביטחון פנים, אצלנו זה ברמה מאוד מבוקרת ואחראית. לא מוסרים מידע לעולם. זה עניין של סודיות וצנעת הפרט."

49. מר שמש אף ציין בחקירתו, כי במסגרת תפקידו הוא מטפל רק בתחום השטח, ולא בעניינים המנהלתיים, וכי אין לו כל גישה לחומר החסוי.

50. מר שמש נשאל ונתן הסבר מפורט באשר להליך של הבדיקות הנערכות למי שמבקש לקבל רישיון לשאת נשק, ועל תיקוני חקיקה שנעשו, לצורך צמצום הסיכון הנשקף ממי שעלול לשאת נשק כאשר נשקפת ממנו סכנה, אך, שוב, לא נושא זה הוא מה שמעסיק אותנו כאן, אלא עצם חשיפת המידע אודות התובע, תוך הפרת החיסיון החל על אותו מידע.

51. מר שמש בעדותו, ובחקירתו הנגדית, עמד על כך כי הוא איש שטח, אין הוא מכיר ואין הוא חשוף למידע האישי אודות התובע, ובכלל זה האבחון הפסיכולוגי, ושלל כל אפשרות של מסירת מידע זה או אחר לידי מר צ'וקולו באותה ישיבה.

בית משפט השלום בחיפה

ת"א 49918-09-20 תושיה נ' מדינת ישראל

תיק חיצוני:

- 1 52. מר ניזאר עבאס, שהוא פקיד רישוי במשרד, העיד על טיפולו בעניינו של התובע בשנת 2016
2 כאשר הוא ביקש לקבל רישיון לשאת נשק לצרכי עבודה כמאבטח חמוש.
- 3 53. מר ניזאר הסביר את התהליך, הכולל, בין היתר, בדיקה של כשירות נפשית ומסוכנות
4 במכון אבחון, כאשר התובע לא צלח את אותה בדיקה(בשנת 2016).
- 5 54. מר ניזאר אף ציין כי התובע ניצל את זכותו להגשת ערר, ואכן הערר שלו התקבל, הקביעה
6 בדבר העדר כשירות לשאת נשק בשל מסוכנות או מאפיינים נפשיים, נהפכה והתובע
7 הורשה לשאת נשק.
- 8 55. מר ניזאר טען כי אין הוא חשוף למידע באשר לנימוק לפסילת התובע, או כל אדם אחר,
9 של אותו מכון שמבצע את הבדיקה, וכל מה שהוא מקבל הוא התשובה אם האיש עבר את
10 האבחון או כשל.
- 11 56. מר ניזאר, כמו מר שמש, הרחיק את עצמו באופן מוחלט מכל עניין החשיפה למידע אודות
12 הנימוק לפסילת התובע מלשאת נשק בשנת 2016.
- 13 57. הן מר שמש והן מר ניזאר, תיארו את הפגישה עם מר צ'וקולו כהליך רגיל במהלך עבודתם,
14 לצרכי בירור התלונה, ולשם כך בלבד, כאשר הדגש שהם שמו על העדר ידיעה אודות פרטי
15 הנימוקים לפסילת התובע בעבר מלשאת נשק, או לגבי כל נבדק אחר, נועד לבסס את
16 טענתם כי הם לא מסרו למר צ'וקולו מידע כלשהו בעניין זה, וכי לא יכלו למסור מידע
17 שאין הוא בידיעתם.
- 18 58. מר ניזאר ציין בחקירתו כי הגורמים הנדרשים לאישור לשם החלטה אם לאפשר לאדם
19 לשאת נזק הם המשטרה, משרד הבריאות ומכון האבחון, שעל פי מר ניזאר, הוא איננו
20 חלק ממשרד הבריאות, אלא גורם נפרד.
- 21 59. אם אכן אלו הם פני הדברים, הרי שבמכתב שנשלח לתובע, ושהוצג בבית הדין ע"י התובע,
22 צויין שם כי שלילת הרישיון היא מנימוקים של משרד הבריאות, ומכאן, שלא ניתן להסיק
23 מאותו מכתב, כי התובע לא עבר אבחון פסיכולוגי, ככל שהמשרד יטען כי התובע הוא זה
24 אשר חשף את הסיבה לשלילת רישיונו לשאת נשק.
- 25 60. מר ניזאר היה זה אשר השיב לפניית בא כוחו של המעסיק, במסגרת ההליך שהתנהל בבית
26 הדין, לקבלת מידע רפואי אודות התובע, וציין בעדותו כי הוא השיב לאותה פנייה במכתב
27 מיום 6/2/2018, שם הוא ציין כי המעסיק פעל על פי הוראות הרישיון המיוחד עליו
28 המעסיק חתום, פעל בהתאם למצופה ונדרש ממנו, עת דיווח על אירוע חריג, וכן ציין כי
29 לא ניתן למסור מידע אישי, פרטי או בריאותי אודות התובע, מפאת החיסיון.
- 30 61. מר ניזאר, כמו מר שמש, חזר והדגיש כי המשרד לא חשף כל מידע אישי, רפואי חסוי
31 אודות התובע.

בית משפט השלום בחיפה

ת"א 49918-09-20 תושיה נ' מדינת ישראל

תיק חיצוני:

62. מחקירת מר שמש ומר ניזאר, לא הוצגו תרשומות כלשהן אודות הפגישה עם צ'וקולו, תוכנה, ופרוטוקול ישיבה, ככל שהיה.
63. עניין זה נשמע לא משכנע, כאשר אם נערכת ישיבה לצורך בירור פרטי תלונה על עובד חמוש, על מנת לשקול אם יש מקום לפעול לבחינת עניינו מחדש, כיצד יתכן שאין כל תרשומת או פרוטוקול ישיבה ביחס לאותה פגישה, וכיצד יוכל המשרד לבחון את טענות המעסיק או כל מתלונן אחר, באשר לעובדות שבבסיס התלונה, וקבלת ההחלטה אם להמשיך בבירור, לרבות הגעה לתוצאה הדרסטית של ביטול רישיון נשיאת הנשק לנילון?
64. לא היה בעדויות שהובאו לפניי כדי לשפוך אור על עניין זה, כאשר קיומה של תרשומת יתכן והיה בו כדי להבהיר מה קונטקסט השיח שהתנהל עם מר צ'וקולו באותו מעמד, ואם היו הערות כלשהן.
65. עת נשאל מר ניזאר ע"י ב"כ התובע, כיצד המידע החסוי אודות התובע הגיע למעסיק, השיב מר ניזאר (עמ' 19 לפרוטוקול):
- "...מאיתנו לא נמסר כל דבר לבעל תפקיד כזה או אחר בחברת vip. אם הוא שמע משהו במסדרון, ראה משהו, שזה לא משהו שאמרנו לו, ממני לפחות לא הייתה פעילות יזומה, זה דבר שיכול לעלות לנו בפרנסה ובעבודה שלנו."
66. תשובה זו נשמעת לא משכנעת, וקצת תלושה מהמציאות אותה מתאר מר ניזאר בעצמו, עת הוא מדגיש את חובת הסודיות והשמירה על אותו מידע אישי רגיש, אז כיצד ניתן היה לנהל שיחת מסדרון, כדבריו, ולהזכיר נושא רגיש מעין זה במהלכה?
67. מר ניזאר נשאל אודות המכתב של עו"ד גלעדי בא כוחו של המעסיק בהליך בבית הדין, מכתב אשר במסגרתו נתבקש לקבל מידע מהמשרד אודות התובע, כאשר בגוף המכתב מציין עו"ד גלעדי כי ידוע למעסיק כי התובע נכשל באבחון פסיכולוגי בעבר, ומר ניזאר השיב כי לא נערך בירור, לא היה צריך לערוך בירור, וכי כל שקרה היה שאותו עורך דין ניסה לדלות מידע, ובקשתו נדחתה.
68. המשרד, כך לפי מר ניזאר, כלל לא ערך בירור כיצד הגיע לעו"ד עזרא מידע חסוי, למצער לאור ניסוח מכתב הפניה שלו אל המשרד, כאשר הוא מציין כי ידוע למעסיק על פסילת התובע באבחון הפסיכולוגי.
69. גם תשובה זו נשמעת לא משכנעת, וכי אם מאן דהוא טוען בפני נציגי המשרד כי הוא יודע פרט חסוי זה או אחר, מתבקשת, ואף מתחייבת עריכת בירור ולו בסיסי באשר למקור ממנו נחשף אותו מידע חסוי, אך המשרד לא עשה דבר, ולא בדק, או למצער, לא הובאו לפניי פרטים אודות בירור שנערך, ככל שנערך.
70. מר ניזאר ציין כי לא נערכות תרשומות של פגישות, כפי הפגישה שהתקיימה עם מר צ'וקולו, לתיעוד מהלך הפגישה, והתלונות המועלות מפי אותו פונה אל המשרד, אך בסיום

בית משפט השלום בחיפה

ת"א 49918-09-20 תושיה נ' מדינת ישראל

תיק חיצוני:

- 1 חקירתו הוא ציין כי קיים תיעוד כי התקיימה פגישה, אך אין הוא זוכר אם קיימת
2 תרשומת לגבי תוכן הפגישה.
3 **עדות מר צ'וקולו:**
- 4 71. העדות המרכזית, בעיניי, והמכריעה את הכף, לצורך הסקת המסקנות בתיק דנן, היא
5 עדותו של מר צ'וקולו, מנהל החברה אשר העסיקה את התובע, ושנטל חלק בפגישה אצל
6 נציגי המשרד, בעקבות מכתב התלונה שנשלח ע"י המעסיק, אל המשרד.
7 72. קשה להתעלם מהדברים שציין בית הדין בפסק הדין במסגרת ההליך בבית הדין אודות
8 הוונדטה שהמעסיק ניהל נגד התובע, בשל הגשת תלונה על ידו לגורמי חוץ בטענה לליקויי
9 אבטחה, והדברים הנוקבים שציין בית הדין בפסק הדין, אודות התנהלות המעסיק.
10 73. אינני מתעלמת מהקביעות הקשות שנקבעו באותו פסק דין לגבי התובע, אך, שוב, אין אנו
11 עוסקים באופיו או בהתנהלותו של התובע, אלא בעניין נקודתי ספציפי של חשיפת מידע
12 חסוי אודותיו.
13 74. מר צ'וקולו בעדותו נראה חדור מטרה בחקירתו לפניי להציג את התובע באור שלילי, כאילו
14 זו היא המטרה מהחקירה, אך לא לשם כך הוא זומן.
15 75. ובאשר לחלק המהותי בעדותו, והדברים שהוא זומן להעיד עליהם, ניסה מר צ'וקולו
16 בחקירתו הראשית לבצע מקצה שיפורים באותה תשובה שהוא נתן בחקירתו בבית הדין
17 והשיב את הדברים הבאים (עמ' 12 לפרוטוקול):
18 " ש. לגופו של עניין- מפנה אותך לאותו משפט בגינו אנו כאן.....מה הבנת מהשאלה
19 הזו?
20 ת. הם אומרים שהוא כשל ולא אני. אני לא המאבחן. מי ששאל אותי את השאלה
21 אמר שכשל בבחינה."
22 76. בהמשך, נשאל מר צ'וקולו על אותה פגישה במשרד וכך הוא מתאר, בחקירתו הראשית, את
23 מהלך הדברים (עמ' 12 לפרוטוקול):
24 ".....הרמתי טלפון למר שמש המפקח וסיפרתי ואמר לי להוציא מכתב. הוצאתי
25 מכתב ולכן זומנו למשרד לבטחון פנים לענות על שאלות. ישבנו בחדר, שמש אני
26 ומנהל הסניף והתחלנו לדבר וסיפרתי את המקרה שלי והם קיבלו את ההחלטה
27 בסופו של דבר. **תוך כדי שאנו נמצאים שם הם מילמלו "לא עבר"**. מזה הסקתי
28 שהוא לא עבר את האבחון ולא משטרה. לכן אמרתי בבית המשפט ששמעתי את
29 זה במשרד לבטחון פנים וזה לא כוון אליי. לא צריך ידע גדול כדי לדעת..... ישבנו
30 סביב שולחן...אני בצד אחד והם בצד השני... והם דיברו ביניהם....."
31 76. כשנשאל מר צ'וקולו אם הדיבורים בין נציגי המשרד באותו מעמד לא נועדו להביא
32 לידיעתו הוא את הדברים שהם החליפו ביניהם, תשובתו של מר צ'וקולו הייתה שבדיעבד
33 הוא הבין שלא הייתה להם כוונה לעשות כן.

בית משפט השלום בחיפה

ת"א 49918-09-20 תושיה נ' מדינת ישראל

תיק חיצוני:

77. עת נשאל מר צ'וקולו מהכין קיבל עוה"ד שייצג את המעסיק בהליך בבית הדין את המידע
אודות האבחון הפסיכולוגי של התובע, השיב הנ"ל כי הוא לא הכיר את אותה תביעה, כי
הוא זומן שם למתן עדות, ואין הוא יודע כיצד הפרקליט המייצג את המעסיק הגיע לאותה
מסקנה בדבר האבחון הפסיכולוגי.
78. מר צ'וקולו טען בחקירתו הנגדית כי את המידע שהוא נחשף אליו במהלך הפגישה עם נציגי
המשרד הוא לא העביר לגורמים שלישיים גם לא לעורך הדין שייצג א המעסיק.
79. עדותו של מר צ'וקולו הייתה מגמתית מאוד, ולא הותירה רושם חיובי במיוחד, ניכר כי
הנ"ל מנסה לחפות על גורמים כלשהם מהמשרד, כאשר הוא נמצא בקשרים עם נציגי
המשרד, לאור מהות עבודתו, משך עשרות שנים, תוך העלאת גרסה, שאף אחד מעדי
המשרד לא ציין אותה, בדבר מלמולים או לחשופים, כי התובע "לא עבר", כאשר לא ברור
כלל מדוע שיחה עם קונטקסט כזה אמורה להתנהל מול גורם בעל עניין, הוא מר צ'וקולו,
ועת תיאור זה נוגד לחלוטין את אשר גרסו מר שמש ומר ניזאר בחקירתם לפני.
80. התובע נמצא בסיטואציה בה פרטי הפרטים אודות התנהלות נציגי המשרד איננה חשופה
בפניו, אין הוא יודע, ואין באפשרותו לדעת מה נעשה ומה נאמר ע"י מאן דהוא מנציגי
המשרד, והאם זכותו לחיסיון המידע הופרה.
81. נקודת המוצא היא כי, וכפי שמר נזאר הדגיש בעדותו, כי קיים חיסיון על מידע אישי
ורפואי של האזרחים, וכי אסור לנציגי המשרד לחשוף מידע זה.
82. חובה זו של המשרד יש למלא תוך הקפדה יתרה על פרטיותם של אזרחים, וחובה זו איננה
עולה בקנה אחד עם התנהלות במסגרתה במהלך פגישה עם גורם בעל עניין, דוגמת מר
צ'וקולו, פרטים אלו נחשפים, ואף אם אצא מנקודת המוצא כי הפרטים צוינו, שלא
במסגרת מסירתם לידי מר צ'וקולו, אם כי, קשה מאוד להבין כיצד ומדוע, באילו נסיבות
ניתן לנהל שיחה שכזו, עם חשיפת פרטים חסויים אודות אדם, בנוכחות אדם שאיננו אמור
להיחשף אליהם.
83. מהעדויות, בהינתן המחסומים הלא פשוטים העומדים בפני התובע לברר עד תום ולדעת
את התנהלות נציגי המשרד, הרי שמהכשתם הטוטאלית של שני עובדי המשרד, באשר
לקונטקסט השיחה מול מר צ'וקולו, או עצם הידיעה על אותו מידע, כאשר מנגד, מר
צ'וקולו, שהוא העד מטעם המשרד, מציג תמונה שונה בתכלית ממה שנציגי המשרד
העידו, וקיימת, עדיין העובדה, כי מר צ'וקולו ידע גם ידע על תוצאות האבחון הפסיכולוגי,
והניסיון להציג זאת כהסקת מסקנה, רחוק מאוד מלשכנע, והמסקנה המתבקשת היא
אחת, שלא ניתן לתת אמון בעדויות ההגנה, וכי הגרסאות שניתנו, נועדו לחפות על מחדל
כלשהו.
84. גם ההסבר לדברים שצוינו במכתבו של הפרקליט המייצג בבית הדין אודות אותו
אבחון, רחוק מאוד מלשכנע.

בית משפט השלום בחיפה

ת"א 49918-09-20 תושיה נ' מדינת ישראל

תיק חיצוני:

85. מכל המקובץ לעיל, ועל סמך הראיות שהובאו בפני בית המשפט, במסגרת הליך זה, ניתן לקבוע, עובדתית, כי, אכן, מידע חסוי אודות התובע, נחשף, בניגוד לדין, בפני מר צ'וקולו, וגם אם תאמר שלא בכוונת מכוון מטעם מי מנציגי המשרד, למצער, הדבר בוצע ברשלנות, בניגוד לחובה המוטלת על המשרד להגן על פרטיותם של אזרחים, ובכללם התובע, וכשהפרת החובה גרמה לתובע לנזק, גם מעצם החשיפה.
86. הכשל הוא, וכפי שטען התובע, הוא בכך שמידע אסור דלף, מהמשרד אל גורם אינטרסנטי שעשה בו שימוש חמור.
87. גם אם אתייחס לטיעוני המשרד, שהועלו במסגרת הסיכומים לעניין ההגנות בחוק הגנת הפרטיות, הרי שהנטל להראות זאת מוטל על המשרד, ובאשר למשמעות אותה הגנה, והנטל המוטל על המשרד, יפים לענייננו דברי בית המשפט בתיק ת"א(מחוזי תל אביב)אריאל מקדונלד נ' מקדונלדיס (אלוניאל) בע"מ מיום 1/7/2002 (פורסם בנבו), שם מציין בית המשפט את הדברים הבאים באשר לטענת תום הלב:
- "כפי שנהג המחוקק בחוק איסור לשון הרע, מצא לנכון אף בחוק הגנת הפרטיות, לאזן בין הזכות לפרטיות לבין הזכויות המתנגשות, באמצעות שורה של הגנות, המנויות בסעיף 18 לחוק הגנת הפרטיות:
-
- ההגנות מכוחו של סעיף 18(2) לחוק הגנת הפרטיות, מעמידות דרישה כפולה: על הפוגע להוכיח כי פעל בתום-לב וכי חלות עליו נסיבות, המנויות בסעיפים קטנים (א)-(ו) של סעיף 18(2) לחוק הגנת הפרטיות. דרישת תום-הלב מורכבת אף היא מנדבך כפול: ראשית נדרשים אנו לדרישת סף מקדימה ומשהוכחה, נדרש תום-הלב הייחודי, הנגזר רבדים רבדים מכל הגנה".
88. המשרד, בטיעונו, וראיותיו, כלל לא הניח מסד מספיק כדי להוכיח כי אכן הוא חוסה בצילה של הגנת תום הלב, כפי הוראות סעיף 18 לחוק הגנת הפרטיות, הגנה שניתן לדון בה, ככל שהמשרד היה מודה כי בוצעה פגיעה בפרטיותו של התובע, אך לא כך הם פני הדברים בענייננו, ומכאן, שאין אנו נכנסים למסגרת הדיון בשאלת תחולת ההגנה, לא כל שכן, ההגנה המנויה בסעיף 18(2)(ד) לחוק הגנת הפרטיות.
89. יוצא, אם כן, כי התובע, הרים את הנטל, על פי הראיות שהובאו לפניי, כי אכן בוצעה כלפיו עוולה של פגיעה בפרטיותו, והמהווה עוולה נזיקית של היפר חובה חקוקה, וכן עוולת הרשלנות.
90. לא יכול להיות חולק על החובה המוטלת על המשרד לשמור על סודיות המידע אודות התובע, מידע זה נחשף, בניגוד להוראות הדין, ולתובע נגרם עקב כך נזק.
91. על חשיבות הזכות לפרטיות יפים הדברים שנקבעו בתיק עמ 9341/05 התנועה לחופש המידע נ' רשות החברות הממשלתיות (פורסם בנבו):

בית משפט השלום בחיפה

ת"א 49918-09-20 תושיה נ' מדינת ישראל

תיק חיצוני:

- 1 "הזכות לפרטיות היא מאדניו של המשטר הדמוקרטי. היא יסוד מרכזי בקשר שבין
2 אדם לחברה. היא מאפשרת לפרט לממש את האוטונומיה שלו ולהגדיר את מערכת
3 יחסיו עם החברה. השתתפותו של הפרט בחברה, נכונותו לתפקד כפרט השומר על כללי
4 החברה וחוקיה, כפרט הנכון להתערב ולתרום, מותנית בידיעתו כי נתון לו גם מרחב
5 פרטי שבו עושה הוא כבשלו ושבידיו השליטה המלאה על הנעשה בו, כל עוד אין הדבר
6 סותר את חוקיה המחייבים של החברה. יחד עם זאת, גם הזכות לפרטיות היא זכות
7 יחסית...".
- 8 92. הזכות לפרטיות זכתה למעמד חוקתי במסגרת חוק יסוד כבודו האדם וחירותו הקובע
9 בסעיף 7(א) כי "כל אדם זכאי לפרטיות ולצנעת חייו"; כן גם בחוק הגנה על הפרטיות.
10 93. חוק הגנת הפרטיות מונה, בסעיף 2, שורה של מצבים הנחשבים לפגיעה בפרטיותו של
11 אדם, ולענייננו, עסקינן במצב בו הופרה חובת סודיות כלפי אדם, בסעיף 2(7) של אותו
12 חוק, כפי המקרה דנן.
- 13 94. באותו פסק דין שצוטט לעיל בעניין אלוניאל (ע"א 8483/02) מתייחס בית המשפט
14 למשמעות אותה הגנה על פרטיותו של אדם ומציין את הדברים הבאים:
15 "...זוהי הגנה אשר עניינה בצנעת חייו של הפרט ובפגיעה ברגשותיו שהוא חווה עת
16 מופרת האינטימיות של חייו.
17 ...עניינה של זכות הפרטיות הוא אפוא באינטרס האישי של האדם בפיתוח
18 האוטונומיה שלו, במנוחת נפשו, בזכותו להיות עם עצמו ובזכותו לכבוד ולחירות
19 ...".
- 20 95. כפי שכבר ציינתי לעיל, נסיבות מקרה דנן נופלות בגדר הוראות סעיף 2 (7) לחוק הגנת
21 הפרטיות, הקובע כי "פגיעה בפרטיות היא אחת מאלה: הפרה של חובת סודיות שנקבעה
22 בדין לגבי ענייניו הפרטיים של אדם;
- 23 96. מכאן, זכאותו של התובע לפסיקת פיצוי לטובתו כתוצאה מהפגיעה בזכותו.
24 97. מאחר ולא ניתן להוכיח או לכמת את הנזק שנגרם בגין עוולה זו, הרי שהחוק קבע את
25 הפיצוי הסטטוטורי, ללא הוכחת נזק, שבית המשפט יכול לפסוק, נגד מעוול.
- 26 98. אין עסקינן בסכום נקוב שאין לסטות ממנו, ולבית המשפט נתון שיקול הדעת, בהתחשב
27 בפרמטרים שונים, נסיבות הפגיעה, היקפה, והשלכותיה, כדי לקבוע את סכום הפיצוי
28 הראוי לפסוק, וכך במקרה דנן.
- 29 99. בדומה לפיצוי הסטטוטורי הקבוע בחוק איסור לשון הרע, התשכ"ה-1965, גם בחוק הגנת
30 הפרטיות, בסעיף 29א', קובע את הפיצוי הסטטוטורי, שלא יעלה על סך 50,000 ש"ח,
31 ללא הוכחת הנזק, כאשר הוראה זו של אותו סעיף, חוקקה בשל הקושי להוכיח, או לכמת
32 נזק בגין עוולה זו, ועל כן, לבית המשפט נתון שיקול הדעת לקבוע את גובה הפיצוי, ללא
33 שהובאו לפניו ראיות לגבי נזק ספציפי, ממשי.

בית משפט השלום בחיפה

ת"א 49918-09-20 תושיה נ' מדינת ישראל

תיק חיצוני:

- 1 התובע נקלע לסיטואציה מביכה ומלחיצה תוך חשיפת פרטים חסויים אודותיו, 100
2 אשר נעשה בהם שימוש בהליך המשפטי שהתנהל בעניינו בבית הדין לעבודה, כאשר
3 מהעסיק, שקיבל מידע זה שלא כדין, ניסה למנף מידע זה לצורך ניהול ההליך, ולצורך
4 פגיעה בתובע במסגרת אותו הליך.
- 5 101. בנסיבות אלו, ולאור הדברים שציינתי לעיל, הגעתי לכלל מסקנה, כי פיצוי על סך
6 28,000 ש"ח, יש בו כדי להוות פיצוי הולם בעקבות הפגיעה בזכויותיו של התובע.
- 7 102. עלכן, אני מקבלת את התביעה, ומחייבת את הנתבעת לשלם לתובע את הסכום של
8 28,000 ש"ח להיום.
- 9 103. לסכום זה יש להוסיף את אגרת התביעה כפי ששולמה, חצי ראשון וחצי שני, וכן
10 שכר טירחת עו"ד בשיעור 5,000 ש"ח.
- 11 104. הסכומים שנפסקו ישולמו תוך 30 יום מהיום.
- 12
13 **המזכירות תמציא את פסק הדין לצדדים, ותסגור את התיק ברישומיה.**
- 14
15
16 **ניתן היום, ט"ז שבט תשפ"ב, 18 ינואר 2022, בהעדר הצדדים.**
- 17

גי'אדה בסול, שופטת